

عنوان مقاله:

پلتینگ مینی تیوبر سبب زمینی روشی نوین جهت بهبود برخی صفات کلیدی سبب زمینی

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تحقیقات بذر ایران، دوره 9، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سودا قاسمی گرمی - دانشجوی دکتری زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

مرتضی برمکی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

سلیم فرزانه - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

ماندانا امیری - دانشیار گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

پلت کردن با اضافه کردن مواد بی اثر جاذب به منظور تغییر در اندازه و شکل بذر و بهبود عملکرد بذر و توانایی رشد گیاه صورت می‌گیرد. پژوهش حاضر به منظور بررسی پلتینگ مینی تیوبر سبب زمینی (رقم آگرا) جهت بهبود برخی صفات کلیدی سبب زمینی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه محقق اردبیلی در سال ۹۸-۱۳۹۷ انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل نه ترکیب متفاوت از چسباننده صمغ عربی یا چسب سلولزی، پرکننده‌های ژنولیت یا کوکوپیت و کیتوزان به همراه تیمار شاهد (بدون پلت) بودند و صفات مورد مطالعه از قبیل تعداد برگ، عملکرد تر، عملکرد ماده خشک غده سبب زمینی، هدایت روزه‌ای برگ، محتوای کربوهیدرات غده، اسیدپتت غده، وزن مخصوص ظاهری غده، محتوای کلروفیل برگ بود. نتایج حاکی از اثر معنی‌دار پلتینگ مینی تیوبر سبب زمینی بر صفاتی تعداد برگ، عملکرد تر، عملکرد ماده خشک غده سبب زمینی، هدایت روزه‌ای برگ، محتوای کربوهیدرات غده، اسیدپتت غده، وزن مخصوص ظاهری غده و محتوای کلروفیل b برگ بود. نتایج نشان داد پلت کردن مینی تیوبرها با صمغ عربی، ژنولیت و کیتوزان بیشترین تعداد برگ و وزن مخصوص ظاهری غده را نشان داد، که در مقایسه با شاهد به ترتیب افزایش ۸۸/۵۰ و ۹/۱۵ درصدی را نشان داد. طبق نتایج بدست آمده، بیشترین عملکرد تر غده و عملکرد ماده خشک غده در ترکیب تیماری صمغ عربی با ژنولیت بدست آمد که به ترتیب افزایش ۱۴/۴۷ و ۴۶/۳۹ درصدی را نسبت به شاهد نشان داد. بیشترین میزان هدایت روزه‌ای برگ در ترکیب تیماری چسب سلولزی + کوکوپیت مشاهده شد که افزایش ۲۱/۷۰ درصدی نسبت به تیمار شاهد را به همراه داشت. بیشترین محتوای کلروفیل b برگ در پلت کردن مینی تیوبر با صمغ عربی، کوکوپیت و کیتوزان بدست آمد که در مقایسه با تیمار شاهد، افزایش ۷۷/۴۲ درصدی داشت. به طور کلی از نظر صفات عملکردی کاربرد صمغ عربی با ژنولیت به همراه کیتوزان منجر به بهبود اکثر صفات عملکردی و فیزیولوژیکی گردید.

کلمات کلیدی:

ژنولیت، کیتوزان، کوکوپیت، رنگدانه های فتوسنتزی، چسب سلولزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628817>

